

הבונס צאן לדיד. זה היה ראוי לשנות לעיל צהדי מילי דשור
ללא היה לו להפסיק במילי דשור אלא אגב דתנא נפל
לשנות תחילה קודם שיסנה דיני שמירה וגם דיני ראוי לשנות
תחילה אלא אגב דתנן כסחו כראוי
צבור דהוה לזכיר דין פותח וכו' וכו'
שבו דבר הכתוב תנא נמי הך דנעל
צפניה כראוי: **נפרצה** ברי"ה.
אע"פ דתנא נעל צפניה כראוי פטור
לאטריך למתני נפרצה צלילה פטור
כדייק צפ"ק (דף דה) הא ציוס
חייב דקלא אית ליה למילתא ומסתמא
ידע שנפרצה אי נמי צלילה אפילו
נודע דה שפירצה ויתמה הצהמה אין
לו לטרוח יומר מדאי לזכור אחריה
נאפילה: **אן שפרצוה** ל"שמים.
ואטריך לאשמועינן דאפילו הלכטים
פטורים כשלא הוציאו:
מאן תנא מועד בשמירה פחותה
סגי ליה. לא צני למימר
דמתני' בין צתם בין צמועד וכד"ל
בן יעקב צפק ד' ו' (לעיל דף מה):
דמשמע ליה דמתני' צמועד לחודיה
איירי מדנקט לאן דאין רגילות להיות
צתן קרן אלא שן ורגל שאין רגילות
שיתכוונו להזיק דהיי דייק צמון
וס"ל לגמרא השתא דמועד דשן ורגל
כמועד דקדן ולהכי קאמר ר"י היא
לד"מ כי היכי דצני שמירה מעולה
צמועד דקדן הי' צני צתן ורגל
אע"ג דצקן קראי כמי צלילו כמי
מן המפורש ועוד דכלוהו נזקין כמי
צתן קרן וקיימא אההוא דין שמירה
המפורש צה: **רבי יהודה** היא.
קצת תימה דר"י דריש לעיל (דף מה):
ולא ישמרו לזה ולא לאחר:
התורה מיעטה בשמירתם.
ואע"ג דלעיל צפ"צ
(דף כה) הוה צני למילף דשן ורגל
חייב צרשות הרצים מק"ו מקדן וכן
צני למילף למפטר קרן צרה"ר משן
ורגל צק"ו אי לא קראי ולא פרכינן
שכן מיעטה בשמירתם משום דאין
שיך להקשות משמירה אשתמועין אי
נמי כר"א בן יעקב דלמר אחד תם
ואחד מועד סגי ליה בשמירה פחותה:
הא כסחו פטור. וא"ת ודלמא
צכסוי מעולה הרצה קאמר
וכ"ת למה לי קרא דסד"ל עד דטאס
ליה כדאמר לעיל (דף ק) וי"ל דפשיטא
ליה צכסוי מעולה כטאס ליה חשיב אי
נמי השוה הכתוב הכורה לפותח ופוח
שמאלו מכוסה צכסוי כעין שמירה
פחותה מסתמא לא התמירה עליו
לכסומו צכסוי מעולה יומר מן
הראשון ולא אמר הכתוב לא יכסנו
אלא צכסוי הראשון ואפותח ואכורה
קאי צשוה וצקוטרם משמע דכל
מיסוי עד דטאס ליה חשיב כשמירה
פחותה: **עד דעביד כעין וביער.**
אף על גב דצריש מילתין (דף ק)
דשינן מניה אולא ממילא מ"מ

הבונס. פטור. דהא נטרה ומאי הוה ליה למעבד: **הניחה צתמה.**
מנערה לה שמשא ולא סגי ליה צנעילה כראוי דמוקמינן
צתמה דהיינו דלת שיכולה לעמוד צרוח מצינה: **נכנס הרועה צתמיו.**
להתחייב צנזקין: **נפלה לגינה.** צאונס מגב צעלה הקמון לגינת
צזירו או שהיתה רה"ר גבוה מן
הגינה ונפלה: **מה שנענים.** לפי
הנאמה ולא לפי הדיקה: **שמן צית**
סאס צאוסה שדה. אין שמן את
הערוגה לצדה מפני שפסיד מוזק
ששמן אותה צכל שווייה וצתמה
אמר וצער צצה אחריו ודרישין צגמ' וצח:
מלמד ששמן אותה על גב שדה אחרת
אלא שמן צית סאס צאוסה שדה
כמה היתה יפה קודם שנאכלה ממנה
הערוגה היתה וכמה היא יפה עכשיו
והשתא לא משלם כולוהו דמיה דמי
שלווק צית סאס כשהיא צתמה
אינו מולול צה צציל הפסק ערוגה
אחת כי אס דצנר מועט: **ר"ש אומר**
אלה פירות גמורין. שצנר צישלו
כל צרכן: **משלם.** כל הדיק. והיכא
שימין אגב שדה היכא דעדין לא
נגמרו: **גמ' מאן תנא מועד בשמירה**
פחותה סגי ליה. מני מתני' דלמר
לאן שהדיקה צתן ורגל הוה דהיינו
מועד צתמילתו סגי ליה צנעילה כראוי
דהיינו שמירה פחותה כדאוקמינא
שיכולה לעמוד צרוח מצינה ולי אמי
רוח שאין מצינה לא קאי: **קצו**
צעלו. לשור: **ונעל צפניו כראוי**
גרסי: **סס חייב** דלא סגי ליה
צפחותה וטעמא דר' יהודה צפק
שור שנגח ד' ו' (לעיל דף מה):
ר"א. פליג אצריהו דלילו ר"מ מיהו
צשמירה מעולה סגי ליה ור"א צכר
ליה ליה נטירותא למועד: **הא צכסו.**
אפי' פורתא ולא צני עד דטאס ליה
צעפרא: **כעין מצעיר.** צפשיעה:
כעין וצער. כעין שיאכלנה לצתמהו
צידים כלומר צפשיעה: **מסני' נמי**
דיקא. דטעמא משום דהתורה
מיעטה אצל צקין מועדת לאו כר"י
ס"ל: מדקסינן לאן. דאין הדיקה
אלא צתן ורגל: **עסקינן ואפי.**
כולוהו פירקי עד השתא: **פטור**
מדיני אדם. קסבר גרמא צנזקין
פטור: **הפורץ גדר.** וצאמה הצהמה
וצתמה: **הכופף קמחו.** לצד הדליקה
כדי שצנער צה האש: **אי צכוסל**
צריא צדיני אדם נמי ניחייב.
מיהא אכוסל דהא צידים עבד
[א] ואצתמה ליכא למימר דמחייב
דהא תנן פלוגה לצטים פטור:
צכוסל

(א) ופי' חס' לקמן מ: ד"ה
נפלה. (ב) ופי' לקמן מ:
חסי' ד"ה שמין חס' צ"מ
לעיל: ד"ה שמין. (ג) לעיל
מ: לקמן מ: ופי' חס' חס'
שנת. (ד) ד"ה קשרא. (ה)
(ו) לעיל ב: (ז) [מספסת]
שניות פ"ג ע"ש. (ח)
(ט) שנות כנ].

תורה אור השלם

1. או נודע כי שור נגח
הוא מחמול שלשם ולא
ישמרו בקליו שלם
ישלם שור תחת השור
והפחד ידקה לו:
שמות כא לו
2. ופי' פתח איש בור או
כי יכרה איש בר ולא
יכסנו ונפל שמה שור או
חמור:
שמות כא לג
3. כי צתא אש וצתא
קצין וצכיל דריש או
הקמה או השדה שלם
ישלם המכוער את
הבערה: שמות כב ה
4. כי יבער איש שדה או
כרם ושלח את בעירו
ובער בשדה אחר מיטב
שדותיו:
שמות כב ד
5. אשר יכסנו יכסו על כל
מים משלחו יגל השור
החמור:
ישעיהו לב כ
6. לכן תני מביא רצח
אל בית ידבק והכרתי
לקצמם משותן בקיר
צצור וצזוב בקשרא
ובעתי אצרי בית
ידבקם כאשר יבער
הגלל עד תמו:
מלכים א יד י

הנהגות הב"ח

(א) חוס' ד"ה עד וכו'
ש"מ דאדם נמי:

הנהגות הגר"א

[א] רש"י ד"ה אי צכוסל
כי ואצתמה כי. ניצ וכן
פי' חוספות לאן וצכוסל
אצל כתב שם ד"ל צכוס
אצתמה חייב וי"ל למתני'
דמיי' צנזקין וכו' דלף
הנמי. והנמי צ"ס דלף
צנזקין מחייב לאן משום
דמתני' (ועי' בהגרי"א סי'
שלו פק"ו וס"ק י):

רבינו חננאל

פרק ששי: הכונס
הכונס צאן לדיד. הפורץ
גדר לפני בהמת חבירו כו'.
בדיני אדם נמי [יהא]
חייב. והאיכא הנותן סס
המות בפני בהמת חבירו
פטור מדיני אדם וחייב
בדיני שמים. ויש ספרים
דמיינו ליה הכא בהק
דקאמר וכו' ליכא, וכן היא
בפ"ח ד"ל.

מדלא כמי צערה ש"מ (א) אדאס נמי קאי: **אילימא** בכותל בריא בדיני אדם נמי ל"חייב. פי' אכוסל דאצתמה ודאי לא מייחייב
צפריצת גדר צעלמא דאין זה אלא גרמא צעלמא וי"ס שכתוב צתן צהדיא אכוסל וא"ת נהי דחייב אכוסל נימא דפטור מדיני אדם קאי
אצתמה וי"ל דלא שיך למתני פטור מדיני אדם אס היה שום חיוב או צתמה או צכוסל אצל כשמתרן צכוסל רעוע אע"ג דאין דומה
שתחייב צדיני שמים על הכוסל שהוא רעוע כל כך שיפול צרוח מצינה או אפילו צרוח שאינה מצינה מ"מ שיך למתני חייב צדיני
שמים כיון שיש דבר שהוא חייב צו כגון הצהמה והשתא א"ש דנקט צפני צתמה צזירו ולא נקט הפורץ גדר של צזירו דאכוסל
לא מייחייב כדפרישית והא דקאמר לקמן מהו דמימא דכיון דלמסתר קאי מאי קעביד משמע דחייב צידי שמים קאי נמי אכוסל י"ל
דה"ק כיון דלמסתר קאי שהצעלים מצינו לצתמיו שלא יפול על צני אדם ס"ד דכל הקודם צמאזה וזה ואין לזה להניח מלמסור
צציל צתמה צזירו וצדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל אי נמי כלומר למסתר ולמילא קאי: ונשי' חוס' סתדין עו. ד"ה צנזקין
אילימא